

عنوان مقاله:

نقش مشارکت محلی در کنترل و مهار آتش سوزی سکونتگاه غیر رسمی اسلامشهر

محل انتشار:

نهمین کنفرانس ملی فناوری های نوین در مهندسی عمران، معماری و شهر سازی (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسنده:

بهنام لاله گانی - گروه علوم انسانی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد شهر کرد

خلاصه مقاله:

سکونتگاه های غیررسمی در جهان از پیشینه طولانی برخوردار است. که از زمان شکل گیری تا کنون با عناوین متعددی چون: حاشیه نشینی، سکونتگاه های خودرو و نابسامان، اجتماعات آونکی، سکونتگاه ناپهنجار و خود انگیخته نامیده می شود. مشارکت در مدیریت امور شهر باعث افزایش نو آوری و ابتکار می گردد چرا که مردم به واسطه قرار گرفتن در بطن فرایند زندگی شهری خوب، می توانند خواسته ها را شناسایی و راه حل های پیشنهادی را ارائه نمایند. به واسطه مشارکت مردم در فرایند توسعه شهری، مدیران شهری بهتر می توانند مسائل و نارسایی های اجتماعی شهر را شناخته و در جهت حل آن و در نهایت، بهسازی و توسعه شهر، اقدام کنند. در این راستا کیفیت زندگی شهری یک حوزه اصلی در مطالعات شهری در کشورهای مختلف تلقی می شود و توجه به ابعاد چندگانه اجتماعی، محیطی و اقتصادی آن به دلیل نقشی که به عنوان یک مولفه کلیدی در مدیریت و برنامه ریزی شهری و بطور کلی تعیین میزان قابل زیست بودن شهرها ایفا می کند فزونی یافته است. کیفیت زندگی شهری خدمات شهری مناسب و در دسترس برای همگان در چارچوب توسعه پایدار است. سکونتگاه های غیر رسمی حاشیه شهرها مناطقی هستند که آهنگ تحولات کالبدی و رونق اقتصادی و اجتماعی آنها با سایر نقاط شهری مطابقت ندارد و سطح کیفی زندگی در آنها به علل گوناگون در سطح نازلی قرار دارد. این سکونتگاه ها عموماً فاقد زیرساخت های اولیه مناسب برای زندگی شهری اند و ساکنان این مناطق در مقایسه با بخش رسمی شهر کیفیت زندگی مطلوب و رضایت بخشی ندارند. لذا رویکردهای توسعه مبتنی بر اجتماعات محلی در بین برنامه ریزان رواج یافته است.

کلمات کلیدی:

واژه کلیدی: تحولات کالبدی، سکونتگاه غیررسمی، حاشیه شهرها

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1883218>

